

Publicerad 2007-07-26 20:30 av Katarina_

en gammal dikt

Det vill jag mest av allt som finns

Jag tittar upp mot stjärnorna i den stjärnklara himlen
En av dem är du,
men hur mycket jag än sträcker på mig
Så kan jag inte nå dig
men jag vet att du tittar ner på mig
och tänker på mig ibland

Och jag längtar efter dig och tänker på dig
men jag kan inte nå dig
Jag vill, men jag kan inte
men du kan nå mig
Om du bara tar och kommer till mig!
Om du tar några steg och sträcker ut din hand,
då tar jag din hand och du kommer till mig

Jag tittar ännu en gång på stjärnorna,
ja, stjärnorna i himlen
En av dem vill jag åt
Det är du, bara du
Men jag kan inte nå dig
Och ingen kan fånga den där stjärnan åt mig
Men du, du som är den där stjärnan,
vill du nå mig?
Du kan komma till mig
Det vill jag nu
Det vill jag alltid
Det vill jag mest av allt, mest av allt som finns

Sträck ut din hand
och vi kan nå varandra
Kom hit!
Det är min önskan, min dröm
En dröm som jag vill ska bli sann
Jag vill träffa dig igen
Så kom hit

Det vill jag mest av allt som finns

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katarina_ med Poeter.se id #10995 innehar upphovsrätten